EIROPAS
KOMISIJA

Briselē, 11.11.2026.
COM(2026) 1110 final

2026/0357 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA,

ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/83/ES un 2002/58/EK attiecībā uz dažu patērētāju tiesību aizsardzības noteikumu vienkāršošanu

{SEC(2026) 1100 final} - {SWD(2026) 1100 final} - {SWD(2026) 1101 final} - {SWD(2026) 1102 final}

(Dokuments attiecas uz EEZ)

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Digitālais laikmets ir būtiski mainījis patērētāju pieredzi. Tas ir ļāvis ātrāk, ērtāk un plašāk piekļūt arvien plašākam preču un pakalpojumu klāstam. Tajā pašā laikā tas ir radījis jaunus un sarežģītākus veidus, kā ietekmēt patērētāju izvēli. Līdztekus neapstrīdamajiem izvēles un efektivitātes ieguvumiem digitālo tehnoloģiju plaša izmantošana ļauj gan vecai, gan jaunai negodīgai komercpraksei plašā mērogā ietekmēt patērētājus, saasinot riskus viņu ekonomiskajām interesēm, kā arī viņu garīgajai un fiziskajai labbūtībai.

ES patērētāju tiesību aktu atbilstības pārbaudē digitālā taisnīguma jomā[1] laikposmā no 2017. līdz 2023. gadam tika izvērtēta Negodīgas komercprakses direktīva 2005/29/EK[2], Patērētāju tiesību direktīva 2011/83/ES[3] un Negodīgu līguma noteikumu direktīva 93/13/EEK[4]. Tajā tika secināts, ka šīs trīs direktīvas joprojām ir būtiskas un nepieciešamas, lai tiešsaistē nodrošinātu augstu patērētāju aizsardzības līmeni un digitālā vienotā tirgus efektīvu darbību. Tajā pašā laikā tajā tika konstatētas vairākas kaitīgas un mainīgas problemātiskas prakses, ar ko patērētāji saskaras tiešsaistē, sākot no maldinošiem saskarņu modeļiem, maldinošas tiešsaistes cenu tirgvedības un abonēšanas slazdiem līdz manipulatīvai, uz datiem balstītai komercpraksei. Atbilstības pārbaudē arī tika norādīts uz trūkumiem un juridisko nenoteiktību patērētāju aizsardzības tiesību aktos, kas ievērojami ietekmē gan patērētājus, gan uzņēmumus. Visbeidzot, tajā tika konstatēts, ka vienkāršošanas un sloga samazināšanas potenciāls ir ierobežots, jo īpaši jautājumos, ko reglamentē Direktīva 2011/83/ES.

Saskaņā ar Konkurētspējas kompasu vienkāršošana un sloga samazināšana ir viens no Komisijas vispārējiem mērķiem. Komisārs Makgrāts 2025. gada 15. jūlijā rīkoja īstenošanas dialogu, kurā galvenā uzmanība tika pievērsta patērētāju tiesību vienkāršošanai digitālajā vidē[5]. Tajā tika apstiprināts, ka slogs uzņēmumiem, ko rada horizontālie ES patērētāju tiesību akti, ir ierobežots (piem., nav ziņošanas pienākumu), taču ir iespējams veikt mērķtiecīgu vienkāršošanu. Secinājumos par Patērētāju tiesību aizsardzības programmu 2030. gadam Padome atzinīgi novērtēja mērķi vienkāršot noteikumus uzņēmumiem un uzsvēra, ka būtu jāizvairās no nevajadzīgas jaunas birokrātijas[6].

Šis priekšlikums atbilst apzinātajām vienkāršošanas un sloga samazināšanas vajadzībām. Tas ir jāskata kopā ar Digitālā taisnīguma akta priekšlikumu.

Šis priekšlikums ir daļa no Normatīvās atbilstības un izpildes programmas (*REFIT*) un veicina vienkāršošanu, īpašu uzmanību pievēršot MVU. Paredzams, ka šajā iniciatīvā iekļautie sloga samazināšanas pasākumi radīs vispārējus ietaupījumus.

---

1 Komisijas dienestu darba dokuments "ES patērētāju tiesību aktu atbilstības pārbaude digitālā taisnīguma jomā" (SWD(2024) 230 final, 3.10.2024.).

2 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/29/EK (2005. gada 11. maijs), kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem (OV L 149, 11.6.2005., 22. lpp.).

3 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/83/ES (2011. gada 25. oktobris) par patērētāju tiesībām (OV L 304, 22.11.2011., 64. lpp.).

4 Padomes Direktīva 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV L 95, 21.4.1993., 29. lpp.).

5 Eiropas Komisija, Īstenošanas dialogs par patērētāju aizsardzību digitālajā vidē ar komisāru Maiklu Makgrātu (2025).

6 Padomes secinājumi par Patērētāju tiesību aizsardzības programmu 2030. gadam, 2026. gada 26. februāris.

- **Saskanība ar spēkā esošajiem noteikumiem konkrētajā politikas jomā**

Šis priekšlikums ir saskanīgs ar citām ES prioritātēm un Komisijas prioritātēm patērētāju aizsardzības jomā. Patērētāju tiesību direktīva 2011/83/ES tiks grozīta, lai samazinātu administratīvo slogu tirgotājiem, kas darbojas iekšējā tirgū, neapdraudot vispārējo ES mērķi nodrošināt augstu patērētāju aizsardzības līmeni.

- **Saskanība ar citām Savienības politikas jomām**

Priekšlikums ir saskanīgs arī ar spēkā esošo digitālo noteikumu kopumu, tostarp Digitālo pakalpojumu aktu (DPA), Digitālo tirgu aktu (DTA) un MI aktu, Vispārīgo datu aizsardzības regulu (VDAR) un patlaban aktuālajām iniciatīvām, piemēram, digitālo *omnibus* paketi un Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīvas (AVMPD) pārskatīšanu. Tā mērķis ir arī panākt saskaņotību ar Komisijas *EU KIDS Act* priekšlikumu.

Digitālo noteikumu kopuma un patērētāju tiesību instrumentu papildu piemērošana nodrošina visaptverošu un efektīvu patērētāju aizsardzību[7]. Tas var veicināt efektīvu izpildi gadījumos, kad iestādes koordinējas, lai piemērotu vispiemērotāko tiesiskās aizsardzības līdzekli[8].

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

- **Juridiskais pamats**

Šā priekšlikuma pamatā ir Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 114. pants. LESD 114. pants paredz tiesību aktu tuvināšanu un uzliek ES saistības nodrošināt augstu patērētāju aizsardzības līmeni, lai nodrošinātu iekšējā tirgus darbību, kā paredzēts LESD 26. pantā. LESD 169. pantā un Pamattiesību hartā (38. pantā) ir atgādināts mērķis nodrošināt augstu patērētāju tiesību aizsardzības līmeni, un LESD 169. pants īpaši atsaucas uz patērētāju veselības, drošības un ekonomisko interešu aizsardzību.

LESD 114. pants ir atbilstošais juridiskais pamats. Priekšlikuma mērķis ir samazināt šķēršļus preču un pakalpojumu pārrobežu piegādei digitālajos tirgos, vienkāršojot konkrētus Direktīvas 2011/83/ES noteikumus, lai samazinātu administratīvo slogu uzņēmumiem un uzlabotu juridisko noteiktību uzņēmumiem un patērētājiem. Saskaņā ar LESD 4. panta 2. punkta a) un f) apakšpunktu šī politikas joma ietilpst dalītā kompetencē. Tāpēc ir piemērojams subsidiaritātes princips, un uz priekšlikumu attiecas subsidiaritātes kontroles mehānisms saskaņā ar Protokolu Nr. 2.

- **Subsidiaritāte (neekskluzīvas kompetences gadījumā)**

Patērētāju tiesību aizsardzības jautājumi, jo īpaši digitālajā jomā, pēc būtības ir pārrobežu un sistēmiski, un tos rada digitālie tirgi, kas darbojas visā ES. Gandrīz puse respondentu uzņēmumu aptaujā, kas tika veikta iniciatīvas ietekmes novērtējuma vajadzībām (48 %; 592 no 1232) piekrita vai pilnībā piekrita, ka saskaņotu ES noteikumu trūkums ierobežo mērogojamību dalībvalstīs, un vairāk nekā puse no tiem (t. i., 52 %; 645 no 1235) apstiprināja, ka atšķirības ES tiesību aktu īstenošanā dalībvalstīs kavē pārrobežu tirdzniecību.

---

[7] Par DPA un patērētāju tiesību papildinošu piemērošanu liecina, piemēram, Komisijas un patērētāju tiesību aizsardzības sadarbības (*CPC*) tīkla paralēlās darbības attiecībā uz tiešsaistes tirdzniecības vietām *Temu* un *Shein*. Šajā tiesvedībā *CPC* tīkls risina tādas patērētāju tiesību aizsardzības problēmas kā viltus atlaides, pārdošana spiediena ietekmē, piespiedu "spēliskošana", trūkstoša un maldinoša informācija par patērētāju likumīgajām tiesībām, viltus atsauksmes un slēpta kontaktinformācija.

[8] Sk., piemēram, *Reyna, A.*, "Interdisciplinary enforcement in competition and data protection law" ("Starpdisciplināra izpilde konkurences un datu aizsardzības tiesību jomā") (2025).

Rīcībai ES līmenī ir būtiska pievienotā vērtība. Atbilstības pārbaudes vajadzībām veikto mērķorientēto aptauju rezultāti atklāja vienprātību par saskaņotu noteikumu ES pievienoto vērtību digitālajā jomā tirgotājiem un patērētājiem visā ES. Šajā direktīvā ierosinātie vienkāršošanas pasākumi samazinās administratīvo slogu uzņēmumiem, tostarp MVU.

- **Proporcionalitāte**

Priekšlikums nepārsniedz to, kas ir nepieciešams tā mērķu sasniegšanai. Kā aprakstīts ietekmes novērtējuma ziņojuma 6. iedaļā, politikas risinājumi un konkrētie vienkāršošanas pasākumi ir novērtēti, ņemot vērā arī iekļauto pasākumu paredzamo proporcionalitāti. Šie pasākumi ir vismazāk traucējošais risinājums, ar ko var sasniegt izvirzīto mērķi, un tāpēc tie ir proporcionāli, kā paskaidrots ietekmes novērtējuma ziņojuma 7.2. un 7.4. iedaļā.

- **Juridiskā instrumenta izvēle**

Priekšlikums grozīt Direktīvu 2011/83/ES un Direktīvu 2002/58/EK ir direktīvas veidā.

3. *EX POST* IZVĒRTĒJUMU, APSPRIEŠANOS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

- ***Ex post* izvērtējumi / spēkā esošo tiesību aktu atbilstības pārbaudes**

ES patērētāju tiesību aktu atbilstības pārbaudē digitālā taisnīguma jomā tika izvērtētas Direktīvas 2005/29/EK, 2011/83/ES un 93/13/EEK, ņemot vērā piecus labāka regulējuma kritērijus laikposmā no 2017. līdz 2023. gadam. Tās secinājumus var apkopot šādi.

– Efektivitāte: direktīvas ir tikai daļēji efektīvas, jo patērētāju sūdzību un tiem nodarītā kaitējuma līmenis joprojām ir augsts, saglabājas juridiskā nenoteiktība un juridiskās nepilnības un pastāv regulējuma sadrumstalotības un nepietiekamas izpildes risks.

– Saskanība: pastāv konsekventa un savstarpēji pastiprinoša iekšējā saskaņotība, savukārt ārējā saskaņotība kopumā tiek panākta, papildinot citus ES tiesību aktus.

– Lietderīgums: arī pozitīvs ar ierobežojumiem, jo izmaksas un ieguvumi ir līdzsvaroti sabiedrības līmenī un atbilstības nodrošināšanas izmaksas netiek uzskatītas par augstām, radot ievērojamus ieguvumus patērētājiem, tirgotājiem un iestādēm, kā arī konkrētās jomās, kurās iespējama vienkāršošana (piemēram, informēšanas pienākumi, atteikuma tiesības);

– ES pievienotā vērtība. ES tiesiskais regulējums nodrošina mēreni vai ievērojami labākus rezultātus, nekā dalībvalstis būtu varējušas sasniegt, rīkojoties atsevišķi;

– Piemērotība. Pozitīva, ar ierobežojumiem. Mērķi joprojām ir ļoti aktuāli, un tehnoloģiski neitrāla drošības tīkla sistēma sniedz ieguvumus. Atšķirīgas tehnoloģiskās un tirgus norises ietekmēs piemērotību paredzētajam mērķim, un paredzams, ka nākotnē tas notiks ātrāk (piemēram, MI arvien plašāka izmantošana, automatizācija, personalizācija). Būtiskumu ietekmēs citu ES tiesību aktu piemērošana.

- **Apspriešanās ar ieinteresētajām personām**

Saskaņā ar labāka regulējuma pamatnostādnēm notika plašas apspriešanās, lai nodrošinātu ieinteresēto personu plašu līdzdalību.

Notika šādi apspriešanās pasākumi:

– sabiedriskā apspriešana, kurā var sniegt atsauksmes no 2025. gada 17. jūlija līdz 2025. gada 24. oktobrim;

– portālā “Izsakiet viedokli” publicēts uzaicinājums iesniegt atsauksmes, kas notiek paralēli sabiedriskajai apspriešanai;

– uzņēmumu kvantitatīvs aptauja;

– patērētāju (vecumā no 15 gadiem) kvantitatīva aptauja;

– bērnu (vecumā no 7 līdz 14 gadiem) kvantitatīva aptauja;

– virkne ar patērētāju (vecumā no 15 gadiem) uzvedību saistītu eksperimentu;

– virkne ar nepilngadīgo (vecumā no 12 līdz 17 gadiem) uzvedību saistību eksperimentu;

– kvalitatīvi pētījumi (fokusa grupu diskusijas) ar nepilngadīgajiem (vecumā no 12 līdz 17 gadiem);

– trīs mērķorientētas ieinteresēto personu aptaujas, kurās piedalījās:

  - uzņēmumu apvienības,
  - patērētāju apvienības,
  - publiskās iestādes;

– mērķorientētas ieinteresēto personu intervijas ar pārstāvjiem no uzņēmumiem, uzņēmumu apvienībām, tostarp MVU pārstāvjiem, patērētāju apvienībām, pilsoniskās sabiedrības organizācijām, tostarp organizācijām, kas pārstāv bērnus, jauniešus un citas neaizsargātas grupas, un akadēmisko aprindu pārstāvjiem;

– apaļā galda diskusijas ar galvenajām ieinteresētajām personām par konkrētiem tematiem;

– apspriešanās ar nepilngadīgajiem, izmantojot ES Bērnu līdzdalības platformu;

– īstenošanas dialogs ar komisāru M. Makgrātu par patērētāju aizsardzību digitālajā vidē 2025. gada 15. jūlijā;

– jaunatnes politikas dialogs par Digitālā taisnīguma aktu 2026. gada 17. un 18. jūnijā;

– attiecīgās akadēmiskās literatūras, rakstu, politikas dokumentu un tiešsaistes resursu dokumentu izpēte.

Ir ņemti vērā arī 2026. gada 13. jūlijā publicētie Īpašās ekspertu grupas jautājumos par bērnu drošību tiešsaistē līdzpriekšsēdētāju ieteikumi.

Ietekmes novērtējuma 2. pielikumā ir ietverts kopsavilkuma ziņojums par apspriešanos ar ieinteresētajām personām. Sabiedriskās apspriešanas faktu kopsavilkuma ziņojums tika publicēts 2025. gada 19. decembrī[9].

Apspriešanā saņemtās atsauksmes liecināja, ka ieinteresētās personas no patērētāju puses ir skeptiski noskaņotas attiecībā uz to, vai vienkāršošanas pasākumus, uz kuriem attiecas šis priekšlikums, varētu īstenot, nemazinot patērētāju aizsardzību, savukārt ieinteresētās personas no uzņēmēju vidus iestājās par to, ka ir vajadzīga vēl lielāka vienkāršošana.

[9] Sabiedriskā apspriešana par Digitālā taisnīguma aktu — faktu kopsavilkuma ziņojums, 2025. gada decembris.

- **Ekspertu atzinumu pieprasīšana un izmantošana**

Komisija paļāvās uz ārējā novērtējuma pētījumu, kas pamato atbilstības pārbaudi, ārējo pētījumu, kas pamato Digitālā taisnīguma aktu, iestāžu aptaujām, uzvedības izpēti, patērētāju situācijas rezultātu pārskatu, Kopīgā pētniecības centra darbu un neatkarīgu akadēmisko literatūru. Pamatojošie pētījumi ir minēti ietekmes novērtējuma ziņojuma pielikumos.

- **Ietekmes novērtējums**

Vēlamais risinājums tiek īstenots ar šo direktīvas priekšlikumu un Digitālā taisnīguma akta priekšlikumu. Abiem priekšlikumiem ir pievienots ietekmes novērtējums, par kuru Regulējuma kontroles padome (RKP) 2026. gada 3. jūlijā sniedza pozitīvu atzinumu ar atrunām. RKP piezīmes ir aplūkotas galīgajā ietekmes novērtējuma ziņojumā.

Ar šo direktīvas priekšlikumu īsteno vienkāršošanas pasākumus, kas saglabāti ietekmes novērtējuma ziņojuma iedaļā "6.7. Vienkāršošana": i) tirgotājiem nav jāsniedz obligāta pirmslīguma informācija par tiesībām atteikties no līgumiem par tiešsaistes digitālo saturu, ja minētās tiesības nav piemērojamas, jo patērētājs skaidri piekrīt saņemt tūlītēju piekļuvi tiešsaistes digitālajam saturam; ii) attiecībā uz digitālo mediju (audio un video) satura abonementiem pašreizējās 14 dienu atteikuma tiesības tiek aizstātas ar tiesībām atteikties no līguma pirmajā mēnesī ar nosacījumu, ka tiek samaksāta pilna abonēšanas maksa par minēto mēnesi (tā vietā, lai katram patērētājam aprēķinātu līdz atteikumam sniegto pakalpojumu vērtību); un iii) ir samazinātas informācijas prasības atkārtotiem mazas vērtības pirkumiem lietotnē.

Tas ietver arī pasākumus, kuru mērķis ir novērst prasību pārklāšanos un nodrošināt saskaņotību ar citiem Savienības tiesību aktiem: i) Direktīvas 2011/83/ES 16.e panta par maldinošām saskarnēm finanšu pakalpojumu distances līgumos svītrošana, jo Digitālā taisnīguma akta priekšlikumā maldinošās saskarnes tiek risinātas horizontāli; ii) Direktīvā 2011/83/ES svītrotas konkrētas patērētāju informēšanas prasības attiecībā uz iezīmēm, ko tirgotāji ierosinājuši brīvprātīgi un uz ko attiecas citi Savienības tiesību akti; iii) Direktīvā 2011/83/ES paredzētās dalībvalstu regulatīvās izvēles atcelšana attiecībā uz tiešsaistes tirdzniecības vietām, lai nodrošinātu atbilstību ES digitālajam noteikumu kopumam, un iv) E-privātuma direktīvas 2002/58/EK 13. panta par nepasūtītiem komercpaziņojumiem grozīšana, lai izslēgtu tā piemērošanu uzņēmumu un patērētāju saziņai, jo to reglamentēs Digitālā taisnīguma akts.

Kopumā šī iniciatīva pozitīvi ietekmēs *REFIT*. Lai gan visos gadījumos nebija iespējams kvantificēt ietaupījumus, paredzams, ka šie sloga samazināšanas pasākumi 10 gadu laikā radīs kopējos ietaupījumus 197,5 miljardu EUR apmērā.

- **Normatīvā atbilstība un vienkāršošana**

Šis priekšlikums un Digitālā taisnīguma akta priekšlikums ir *REFIT* iniciatīvas. Vienkāršošanas komponents ir aplūkots šajā paskaidrojuma rakstā, savukārt atlikušie pasākumi ir aplūkoti paskaidrojuma rakstā, kas attiecas uz Digitālā taisnīguma akta priekšlikumu.

Šie priekšlikumi rada vienotu noteikumu kopumu, kas visiem tirgus dalībniekiem sniegtu lielāku noteiktību. Patērētāji gūs labumu no skaidrākām, neitrālākām tiešsaistes izvēlēm, vieglāk saprotamām cenām un mazākām problēmām, pievienojoties digitālajiem pakalpojumiem, izmantojot vai pārtraucot šādus pakalpojumus, kas veido uzticēšanos. Lielajiem uzņēmumiem ar esošajām juridiskajām un atbilstības spējām ir tikai jāpārkalibrē izstrādes standarti un monetizācijas stratēģijas, pārejot uz ilgāka termiņa, uz reputāciju orientētiem modeļiem, kas samazina īstermiņa elastību, bet palielina paredzamību un

pazemina izpildes risku. MVU var saskarties ar sākotnēju atbilstības nodrošināšanas slogu – saskarņu, procesu un dokumentācijas pārplānošanu – Digitālā taisnīguma akta priekšlikumā iekļauto pasākumu dēļ, taču vienlaikus tie gūs labumu no sloga samazināšanas šajā priekšlikumā ietverto vienkāršošanas pasākumu dēļ. Turklāt pēc sākotnējām izmaiņām tie gūs labumu no vienkāršākas un pārredzamākas konkurences vides, kas ļaus tiem koncentrēties uz produktu kvalitāti un inovāciju. Visbeidzot, izpildiestādes gūs labumu no skaidrākiem noteikumiem un rīkiem, kas ļaus veikt agrāku, preventīvu iejaukšanos, lielāku konsekvenci starp dalībvalstīm un efektīvāku izpildi.

Kopumā priekšlikumi ir saderīgi ar ES konkurētspējas mērķiem. Tie nerada sistēmiskus trūkumus izmaksu vai inovācijas ziņā un sniedz skaidrus neto ieguvumus MVU konkurētspējai, vienlaikus virzot inovāciju un konkurenci uz ilgtspējīgāku un uz uzticēšanos balstītu tirgus dinamiku.

Ierosinātie vienkāršošanas pasākumi nodrošina regulārus izmaksu ietaupījumus, atceļot liekus informēšanas pienākumus, racionalizējot atkārtotus darījumus un samazinot sadrumstalotas vai zemas vērtības atbilstības prasības, neapdraudot spēcīgas patērētāju tiesību aizsardzības vispārējos mērķus. Lai gan atsevišķi šie ietaupījumi ir pieticīgi, tie ir strukturāli un laika gaitā uzkrājas, jo īpaši attiecībā uz MVU un liela apjoma digitālajiem uzņēmumiem.

Priekšlikumi ir digitālajam laikmetam gatavi un saskanīgi ar interneta darbību. Ar tiem groza spēkā esošos ES tiesību aktus, ieviešot jaunus pamatnoteikumus par patērētāju tiesību aizsardzību, bet neparedzot datu vākšanu, apstrādi, ģenerēšanu, apmaiņu vai kopīgošanu, lai sasniegtu to mērķus. Tiem nav arī nepieciešams, lai uzņēmumi izstrādātu vai izmantotu konkrētas tehnoloģijas un risinājumus. Visbeidzot, tie neuzliek par pienākumu izstrādāt konkrētus sabiedriskos pakalpojumus, kuru īstenošanai būtu vajadzīgi digitāli līdzekļi.

- **Pamattiesības**

Šajā priekšlikumā paredzētie vienkāršošanas pasākumi ir saderīgi ar Hartas 38. pantu, jo tie saglabā augstu patērētāju tiesību aizsardzības līmeni. Lai gan daži pasākumi, kas iekļauti Digitālā taisnīguma akta priekšlikumā, var ierobežot uzņēmējdarbības brīvību (Hartas 16. pants), šajā priekšlikumā iekļauto pasākumu gadījumā tas tā nav.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Abi priekšlikumi nerada nekādu cilvēkresursu palielinājumu vai citas izmaksas Komisijai, un tāpēc tie neietekmē budžetu. Ņemot vērā to, ka priekšlikumam nav ne ietekmes uz budžetu, ne digitālās dimensijas, tiesību akta finanšu un digitālais pārskats nav jāsniedz.

5. CITI ELEMENTI

- **Īstenošanas plāni un uzraudzīšanas, izvērtēšanas un ziņošanas kārtība**

Priekšlikums ir grozošās direktīvas veidā. Dalībvalstīs direktīva jātransponē 12 mēnešu laikā pēc tās stāšanās spēkā, un dalībvalstīm, izmantojot *Themis*, jāpaziņo Komisijai valsts transponēšanas pasākumi. Komisija ir gatava dalībvalstīm sniegt tehnisku atbalstu direktīvas īstenošanā.

Progresu abu priekšlikumu mērķu sasniegšanā uzraudzīs, izmantojot virkni pamatrādītāju (kas uzskaitīti ietekmes novērtējuma ziņojumā). Šajā uzraudzības satvarā turpmākas korekcijas tiks veiktas saskaņā ar nobeiguma juridiskajām un īstenošanas prasībām un laika grafiku.

- **Detalizēts konkrētu priekšlikuma noteikumu skaidrojums**

Priekšlikuma 1. pantā ir izklāstīti grozījumi Direktīvā 2011/83/ES.

Tiek grozīts Direktīvas 2011/83/ES 2., 3., 5., 6., 6.a, 8., 9., 11.a, 12., 14., 16., 16.a, 16.e un 29. pants un I pielikums.

Konkrētāk, ir precizēts, ka tad, ja patērētāji pirms līguma noslēgšanas pieprasa tūlītēju piekļuvi digitālajam saturam, kas netiek piegādāts materiālā datu nesējā, tādējādi zaudējot tiesības atteikties no līguma saskaņā ar 16. panta pirmās daļas m) punktā paredzēto izņēmumu, tirgotājiem nav pienākuma pirms līguma noslēgšanas sniegt patērētājiem informāciju par atteikuma tiesību esamību un nosacījumiem.

Attiecībā uz audio un video satura abonementiem, kas kvalificējami kā pakalpojumu līgumi, patērētājs varēs atcelt līgumu pirmā mēneša laikā, samaksājot pilnu vidējo abonēšanas maksu par vienu mēnesi, ko aprēķina, pamatojoties uz visu līguma darbības laiku. Šis noteikums aizstāj patērētāja pienākumu izmaksāt kompensāciju piegādātājam, pamatojoties uz sniegto pakalpojumu tirgus vērtību līdz atteikumam saskaņā ar spēkā esošajiem noteikumiem par atteikšanos no pakalpojumu līgumiem.

Direktīvā 2011/83/ES noteiktie informēšanas pienākumi ir vienkāršoti attiecībā uz papildu mikrodarījumiem, ko tas pats tirgotājs piedāvā patērētājam saskaņā ar spēkā esošu digitālo pakalpojumu līgumu. Proti, attiecībā uz šādiem mikrodarījumiem tirgotājiem ir jāsniedz patērētājiem tikai būtiska informācija par galvenajām iezīmēm un cenu, neatkārtojot statisku informāciju, piemēram, viņu identitāti un kontaktinformāciju.

Tiek svītrotas informācijas prasības par tirgotāja sūdzību izskatīšanas politiku, pēcpārdošanas palīdzību klientiem, pēcpārdošanas pakalpojumiem un komercgarantijām, rīcības kodeksiem un piekļuvi ārpustiesas sūdzību un tiesiskās aizsardzības mehānismiem gadījumos, kad tirgotāji šādas iespējas dara pieejamas.

Direktīvas 2011/83/ES 11.a pants par atteikuma funkciju ir svītrots, jo tas ir pārcelts uz Digitālā taisnīguma aktu.

Direktīvas 2011/83/ES 16.e pants tiek svītrots, jo ar Digitālā taisnīguma aktu ievieš horizontālus noteikumus par maldinošu saskarņu dizainu, kuri attiecas arī uz attālināti noslēgtiem finanšu pakalpojumu līgumiem.

Ar priekšlikuma 2. pantu groza Direktīvas 2002/58/EK 13. pantu par nevēlamām komunikācijām, lai izslēgtu tā piemērošanu uzņēmumu saziņai ar patērētājiem, jo to reglamentēs Digitālā taisnīguma akts.

2026/0357 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA,

ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/83/ES un 2002/58/EK attiecībā uz dažu patērētāju tiesību aizsardzības noteikumu vienkāršošanu

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu[10],

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

(1) Savienības patērētāju tiesību aizsardzības tiesību aktu digitālā taisnīguma jomā 2024. gada atbilstības pārbaudē tika konstatēts zināms vienkāršošanas un sloga samazināšanas potenciāls attiecībā uz Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/83/ES[11].

(2) Direktīvā 2011/83/ES ir noteikts, ka tirgotājam pirms distances līguma vai ārpus uzņēmuma telpām noslēgta līguma noslēgšanas ir jāsniedz patērētājam informācija par atteikuma tiesību nosacījumiem, termiņu un procedūrām, kā arī atteikuma veidlapas paraugs. Attiecībā uz līgumiem par tāda digitālā satura piegādi, kas netiek piegādāts materiālā datu nesējā, patērētājs zaudē atteikuma tiesības, ja izpilde ir sākusies un, ja līgums uzliek patērētājam pienākumu maksāt, ja patērētājs ir iepriekš devis skaidru piekrišanu sākt izpildi un apliecinājis, ka tādējādi tiks zaudētas atteikuma tiesības.

(3) Ja patērētājs sniedz šādu piekrišanu un apliecinājumu pirms līguma noslēgšanas un līguma izpilde sākas tūlīt pēc tā noslēgšanas, būtu jāprecizē, ka tirgotājiem nav jāsniedz pirmslīguma informācija par atteikuma tiesībām un atteikuma veidlapas paraugs.

(4) Direktīvā 2011/83/ES paredzētie noteikumi par atteikuma tiesībām attiecībā uz pakalpojumu līgumiem, tostarp digitālo pakalpojumu piegādes līgumiem, ļauj patērētājiem izmantot atteikuma tiesības arī pēc tam, kad ir sākusies līguma izpilde. Šādos gadījumos tirgotājam ir tiesības saņemt summu, kas ir proporcionāla pakalpojumiem, kuri sniegti, pirms patērētājs izmanto atteikuma tiesības, un kas jāaprēķina, pamatojoties uz kopējo nolīgto cenu. Šie noteikumi par atteikuma tiesībām

---

[10] OV C , , . lpp.

[11] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/83/ES (2011. gada 25. oktobris) par patērētāju tiesībām un ar ko groza Padomes Direktīvu 93/13/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/44/EK un atceļ Padomes Direktīvu 85/577/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/7/EK (OV L 304, 22.11.2011., 64. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2011/83/oj).

attiecas arī uz abonementiem piekļuvei audio un video saturam noteiktā laikposmā, ja tie ir kvalificējami kā līgumi par digitālajiem pakalpojumiem, t. i., ja tie piedāvā dinamisku saturu, kas pārsniedz stabilu un attiecīgā gadījumā nepārtrauktu konkrēta digitālā satura piegādi.

(5) Patērētāja maksājamās summas aprēķins visos gadījumos ir individuāls, kas rada papildu administratīvo slogu piegādātājam un nenoteiktību patērētājiem. Tāpēc, lai nodrošinātu juridisko noteiktību, būtu jāgroza Direktīvas 2011/83/ES noteikumi par atteikuma tiesībām attiecībā uz digitālo pakalpojumu līgumiem, kas ietver abonementu piekļuvei audio vai video saturam un kuru izpilde sākas pirms 14 dienu atteikuma tiesību termiņa beigām. Proti, patērētājam vajadzētu būt iespējai atteikties no līguma jebkurā laikā viena mēneša laikā pēc līguma noslēgšanas ar nosacījumu, ka ikmēneša abonementu gadījumā tirgotājam tiek samaksāta summa, kas maksājama par vienu mēnesi. Attiecībā uz abonementiem, kas ir ilgāki par vienu mēnesi, šai summai būtu jāatbilst digitālā pakalpojuma vidējai cenai par vienu mēnesi, ko aprēķina, pamatojoties uz kopējo cenu visā līguma darbības laikā, ņemot vērā visus atlaižu periodus abonementa laikā. Tā kā patērētājs, kurš atsakās no līguma, maksātu par visu līguma viena mēneša laikposmu, tirgotājam būtu jāturpina sniegt digitālo pakalpojumu patērētājam līdz minētā laikposma beigām.

(6) Digitālajos tirgos ir ievērojami palielinājies tādu mikrodarījumu skaits digitālā satura iegādei, kas netiek piegādāts materiālā datu nesējā, kuri noslēgti digitālo pakalpojumu ietvaros, jo īpaši videospēļu kontekstā. Šāds digitālais saturs nodrošina papildu funkcijas un iezīmes, kas ir nesaraujami saistītas ar digitālo pakalpojumu, kuru tirgotājs jau sniedz patērētājam.

(7) Attiecībā uz šādiem mazas vērtības mikrodarījumiem nav nepieciešams un ir nesamērīgi pieprasīt tirgotājiem sniegt visu Direktīvā 2011/83/ES noteikto informāciju pirms līguma noslēgšanas. Pirms katra mikrodarījuma noslēgšanas nav jāatkārto informācija, piemēram, par tirgotāja identitāti un kontaktinformāciju, maksāšanas un izpildes kārtību vai vispārēju likumā noteiktu tiesību esamību, jo šāda informācija jau ir sniegta attiecīgā digitālā pakalpojuma līguma noslēgšanas brīdī.

(8) Tāpēc ir lietderīgi šādus mazas vērtības mikrodarījumus atbrīvot no vairākām Direktīvā 2011/83/ES noteiktajām prasībām par informāciju, kas sniedzama pirms līguma noslēgšanas, vienlaikus saglabājot prasību tirgotājiem sniegt patērētājam būtisko informāciju par mikrodarījuma galvenajām iezīmēm un cenu. Tirgotājiem, kas piedāvā mikrodarījumus, būtu jāsaņem arī patērētāja nepārprotama piekrišana un apstiprinājums par atteikuma tiesību zaudēšanu, ja mikrodarījums tiek veikts nekavējoties.

(9) Direktīva 2011/83/ES ietver informācijas prasības par tirgotāja sūdzību izskatīšanas politiku, pēcpārdošanas palīdzību klientiem, pēcpārdošanas pakalpojumiem un komercgarantijām, rīcības kodeksiem un ārpustiesas sūdzību un tiesiskās aizsardzības mehānismiem gadījumos, kad šādas iespējas ir pieejamas. Ja tirgotāji brīvprātīgi piedāvā šādas iespējas, lai reklamētu savus produktus, tiem ir uz tirgu balstīti stimuli informēt patērētājus par to esamību un galvenajām iezīmēm, un nav nepieciešams šādas informācijas sniegšanu noteikt tiesību aktos. Dažas no minētajām informācijas prasībām pārklājas arī ar līdzīgām prasībām citos Savienības tiesību aktos, proti, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2013/11/ES[12], ar ko tirgotājiem nosaka

[12] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/11/ES (2013. gada 21. maijs) par patērētāju strīdu alternatīvu izšķiršanu un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 2006/2004 un Direktīvu 2009/22/EK (Direktīva par patērētāju SAI) (OV L 165, 18.6.2013., 63. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/11/oj).

īpašus informēšanas pienākumus attiecībā uz ārpustiesas sūdzību un tiesiskās aizsardzības mehānismiem, un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2019/771[13], ar ko nosaka informācijas prasības attiecībā uz komercgarantijām. Tāpēc ir lietderīgi svītrot šīs informācijas prasības no Direktīvas 2011/83/ES, lai vienkāršotu tiesisko regulējumu.

(10) Direktīva 2011/83/ES aizliedz negodīgu tiešsaistes saskarnes dizainu attālināti noslēgtos finanšu pakalpojumu līgumos. Ar Regulu (ES).../... [*lūdzu, ievietojiet Digitālā taisnīguma akta numuru*] ievieš horizontālus noteikumus par negodīgu tiešsaistes saskarņu dizainu, kas attiecas arī uz attālināti noslēgtiem finanšu pakalpojumu līgumiem. Lai novērstu noteikumu dublēšanos, attiecīgais noteikums un atsauces uz to būtu jāsvītro no Direktīvas 2011/83/ES.

(11) Direktīvā 2011/83/ES tirgotājiem, kuri piedāvā noslēgt līgumus, izmantojot tiešsaistes saskarni, ir noteikts pienākums nodrošināt, ka patērētāji var atteikties no līgumiem, izmantojot tiešsaistes atteikuma funkciju. Ar Regulu (ES).../... [*lūdzu, ievietojiet Digitālā taisnīguma akta numuru*] ievieš horizontālus noteikumus par godīgas saskarnes dizainu, tostarp tirgotāju pienākumu nodrošināt tiešsaistes funkciju atteikuma tiesību un līguma izbeigšanas tiesību izmantošanai. Lai novērstu noteikumu dublēšanos, noteikums par atteikuma funkciju un atsauces uz to būtu jāsvītro no Direktīvas 2011/83/ES.

(12) Direktīva 2011/83/ES ļauj dalībvalstīm noteikt papildu informācijas prasības tiešsaistes tirdzniecības vietu nodrošinātājiem. Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2022/2065[14] ir noteiktas horizontālas, pilnībā saskaņotas informācijas prasības tiešsaistes tirdzniecības vietu nodrošinātājiem. Saskaņā ar minēto regulu dalībvalstīm nebūtu jāpieņem vai jāsaglabā papildu valsts prasības attiecībā uz jautājumiem, kas ietilpst tās darbības jomā. Lai nodrošinātu konsekvenci, attiecīgais noteikums un atsauces uz to būtu jāsvītro no Direktīvas 2011/83/ES.

(13) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/58/EK[15] aizsargā elektronisko sakaru pakalpojumu abonentus un lietotājus no nevēlamu komunikāciju tiešās tirgvedības nolūkos. Šī aizsardzība ir ļoti svarīga patērētājiem un tiek integrēta Regulā (ES) [*lūdzu, ievietojiet Digitālā taisnīguma akta numuru*]. Lai izvairītos no Digitālā taisnīguma akta un Direktīvas 2002/58/EK noteikumu dublēšanās, ir jāgroza Direktīva 2002/58/EK, lai izslēgtu tās noteikumu par nevēlamiem sakariem piemērošanu uzņēmumu attiecībās ar patērētājiem.

(14) Tādēļ Direktīva 2011/83/EEK un Direktīva 2002/58/EK būtu attiecīgi jāgroza.

(15) Ņemot vērā, ka šīs direktīvas mērķi, proti, vienkāršot Savienības patērētāju tiesību aizsardzības tiesību aktus, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķi dalībvalstīs, bet problēmas Savienības mēroga būtības dēļ to var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes

---

13 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/771 (2019. gada 20. maijs) par atsevišķiem preču pārdošanas līgumu aspektiem, ar kuru groza Regulu (ES) 2017/2394 un Direktīvu 2009/22/EK un atceļ Direktīvu 1999/44/EK (OV L 136, 22.5.2019., 28. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/771/oj).

14 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2022/2065 (2022. gada 19. oktobris) par digitālo pakalpojumu vienoto tirgu un ar ko groza Direktīvu 2000/31/EK (Digitālo pakalpojumu akts) (OV L 277, 27.10.2022., 1. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj).

15 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/58/EK (2002. gada 12. jūlijs) par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju) (OV L 201, 31.7.2002., 37. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2002/58/oj).

principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Direktīvas 2011/83/ES grozījumi

Direktīvu 2011/83/ES groza šādi:

(1) direktīvas 2. pantu groza šādi:

(a) panta 12) punktu aizstāj ar šādu:

"12) "finanšu pakalpojums" ir jebkurš bankas, kredīta, apdrošināšanas, personālo pensiju, ieguldījumu vai maksājumu rakstura pakalpojums, tajā skaitā kriptoaktīvu pakalpojums;"

(b) pievieno šādu apakšpunktu:

"22) "mikrodarījums" ir līgums par tāda digitālā satura piegādi, kas netiek piegādāts materiālā datu nesējā:

(a) kurš noslēgts spēkā esoša digitālo pakalpojumu līguma ietvaros starp to pašu tirgotāju un to pašu patērētāju;

(b) kurš ir nesaraujami saistīts ar minētā digitālā pakalpojuma sniegšanu, nodrošinot papildu saturu vai iezīmes; un

(c) par kuru patērētāja veicamais maksājums nepārsniedz 50 EUR vai līdzvērtīgu summu tirgotāja izmantotajā virtuālajā valūtā.";

(2) direktīvas 3. panta 1.b punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

"Distances līgumiem, kas noslēgti starp tirgotāju un patērētāju par finanšu pakalpojumu sniegšanu, piemēro tikai 1. un 2. pantu, 3. panta 2., 5. un 6. punktu, 4. pantu, 6.a pantu, 8. panta 6. punktu, 16.a–16.d pantu, 19. pantu, 21.–23. pantu, 24. panta 1. un 6. punktu, 25.–27. pantu un 29. pantu."

(3) direktīvas 5. panta 1. punkta ec) apakšpunktu svītro;

(4) direktīvas 6. pantu groza šādi:

(a) panta 1. punktu groza šādi:

i) punkta g) un h) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

"g) noteikumi par maksāšanu, piegādi, tostarp par videi draudzīgām piegādes iespējām, ja tādas ir pieejamas, par izpildi, laiku, līdz kuram tirgotājs apņemas piegādāt preces vai sniegt pakalpojumus;

h) ja pastāv atteikuma tiesības – nosacījumi, termiņš un kārtība šo tiesību izmantošanai saskaņā ar 11. panta 1. punktu, kā arī I pielikuma B daļā iekļautais atteikuma veidlapas paraugs, un – attiecīgā gadījumā – informācija par Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES).../... [*ievietot Digitālā taisnīguma akta numuru*] * [*ievietot panta par atteikuma funkciju numuru*] pantā minētās atteikuma funkcijas esamību un novietojumu, izņemot gadījumus, kad pirms līguma noslēgšanas par tāda digitālā satura piegādi, kas

netiek piegādāts materiālā datu nesējā, patērētājs ir piekritis sākt līguma izpildi tūlīt pēc līguma noslēgšanas saskaņā ar 16. panta pirmās daļas m) punktu.";

---

* Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) .../... (.... gada ...) (OV L …, ELI: ...).";

ii) punkta j) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"j) gadījumā, ja patērētājs izmanto atteikuma tiesības pēc tam, kad iesniedzis pieprasījumu atbilstīgi 7. panta 3. punktam vai 8. panta 8. punktam, informācija par to, ka patērētājs maksā tirgotājam samērīgu summu saskaņā ar 14. panta 3. punktu, vai – digitālo pakalpojumu līguma, kas ietver abonementu piekļuvei audio vai video saturam gadījumā –, ja patērētājs izmanto atteikuma tiesības saskaņā ar 9. panta 1.b punktu, informācija par to, ka patērētājam ir pienākums samaksāt tirgotājam vidējo pakalpojuma cenu par vienu mēnesi, kas aprēķināta, pamatojoties uz pilnu līguma darbības laiku;";

iii) svītro m), n) un t) apakšpunktu;

iv) pievieno šādu punktu:

"Atkāpjoties no 1. punkta, attiecībā uz mikrodarījumiem tirgotājs sniedz patērētājam 1. punkta a) un e) apakšpunktā minēto informāciju.";

b) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

"4. Šā panta 1. punkta h), i) un j) apakšpunktā minēto informāciju var sniegt ar I pielikuma A daļā doto paraugu norādījumiem par atteikumu. Tirgotājs ir izpildījis šā panta 1. punkta h), i) un j) apakšpunktā minētās informēšanas prasības, ja viņš ir sniedzis patērētājam minētos norādījumus, kas ir pareizi aizpildīti. Atsauces uz I pielikuma A daļā sniegtajos paraugos norādījumiem par atteikumu minēto 14 dienu atteikuma tiesību periodu aizstāj ar atsaucēm uz 30 dienu atteikuma tiesību periodu gadījumos, kad dalībvalstis ir pieņēmušas noteikumus saskaņā ar 9. panta 1.a punktu., vai ar atsaucēm uz viena mēneša atteikuma tiesību periodu digitālo pakalpojumu līgumiem, kuri ietver abonementu piekļuvei audio vai video saturam laikposmā, kā minēts 9. panta 1.b punktā.

(5) direktīvas 6.a pantā svītro 2. punktu;

(6) direktīvas 8. pantu groza šādi:

a) panta 2. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

"2. Ja saskaņā ar distances līgumu, ko slēdz, izmantojot elektroniskus līdzekļus, patērētājam ir pienākums maksāt, tirgotājs patērētājam skaidri un nepārprotami, un tieši pirms patērētājs izdara pasūtījumu, sniedz 6. panta 1. punkta a), e), la), o) un p) apakšpunktā minēto informāciju, un attiecībā uz mikrodarījumiem – 6. panta 1. punkta a) un e) apakšpunktā minēto informāciju.";

b) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

"4. Ja līgumu noslēdz, izmantojot distances saziņas līdzekli, kurā ir ierobežota telpa un laiks informācijas sniegšanai, tirgotājs pirms šāda līguma noslēgšanas konkrētajā līdzeklī vai ar tā starpniecību sniedz vismaz 6. panta 1. punkta a), b), e), h) un o) apakšpunktā minēto informāciju pirms līguma noslēgšanas, izņemot I pielikuma B daļā doto atteikuma veidlapas paraugu, kas minēts h) apakšpunktā. Pārējo 6. panta 1. punktā minēto informāciju, tostarp atteikuma veidlapas paraugu, tirgotājs

patērētājam sniedz atbilstīgā veidā saskaņā ar šā panta 1. punktu. Attiecībā uz mikrodarījumiem tirgotājs pirms līguma noslēgšanas šādos distances saziņas līdzekļos vai ar to starpniecību sniedz 6. panta 1. punkta a) un e) apakšpunktā noteikto informāciju.";

c) panta 7. punkta ievaddaļu aizstāj ar šādu:

"7. Tirgotājs uz pastāvīga informācijas nesēja samērīgā termiņā pēc distances līguma noslēgšanas un ne vēlāk kā preču piegādes brīdī vai pirms sākas pakalpojuma izpilde vai digitālā satura, kas netiek piegādāts materiālā datu nesējā, piegāde patērētājam sniedz apstiprinājumu par noslēgto līgumu. Šis apstiprinājums ietver:";

(7) direktīvas 9. pantu groza šādi:

a) aiz 1.a punkta iekļauj šādu punktu:

"1.b Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, tādu digitālo pakalpojumu līgumu gadījumā, kas ietver abonementu piekļuvei audio vai video saturam noteiktā laikposmā, ja patērētājs ir skaidri pieprasījis sākt līguma izpildi tūlīt pēc līguma noslēgšanas, patērētājam ir viens mēnesis laika, lai atteiktos no distances līguma vai ārpus uzņēmuma telpām noslēgta līguma, nenorādot nekādu iemeslu un neradot sev nekādas izmaksas, izņemot tās, kas paredzētas 14. pantā.";

b) panta 2. punkta ievaddaļu aizstāj ar šādu:

"2. Neskarot 10. pantu, šā panta 1. punktā minētais atteikuma tiesību periods beidzas pēc 14 dienām vai gadījumos, kad dalībvalstis ir pieņēmušas noteikumus saskaņā ar šā panta 1.a punktu – pēc 30 dienām, vai – attiecībā uz šā panta 1.b punktā minētajiem līgumiem – vienu mēnesi vēlāk:";

(8) direktīvas 11.a pantu svītro;

(9) direktīvas 12. pantu aizstāj ar šādu:

"12. pants

Atteikuma radītās sekas

1. Izmantojot atteikuma tiesības, tiek izbeigtas pušu saistības:

(a) izpildīt distances līgumu vai ārpus uzņēmuma telpām noslēgtu līgumu; vai

(b) noslēgt distances līgumu vai ārpus uzņēmuma telpām noslēgtu līgumu gadījumos, kad piedāvājumu izteicis patērētājs.

2. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, ja patērētājs izmanto atteikuma tiesības attiecībā uz līgumu par digitālajiem pakalpojumiem, kas ietver abonementu piekļuvei audio vai video saturam noteiktā laikposmā saskaņā ar 9. panta 1.b punktu, tirgotājs izpilda līgumu līdz sākotnējā viena mēneša perioda beigām.";

(10) direktīvas 14. pantā aiz 3. punkta iekļauj šādu punktu:

"3.a Atkāpjoties no šā panta 2.a un 3. punkta, ja patērētājs izmanto atteikuma tiesības attiecībā uz digitālo pakalpojumu līgumu, kas ietver abonementu piekļuvei audio vai video saturam noteiktā laikposmā saskaņā ar 9. panta 1.b punktu, patērētājs maksā vidējo pakalpojuma cenu par vienu mēnesi, kas noteikta līgumā un aprēķināta, pamatojoties uz pilnu līguma darbības laiku.";

(11) direktīvas 16.a panta 1. punkta s) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"s) praktiski norādījumi un procedūras atteikuma tiesību izmantošanai saskaņā ar 16.b panta 1. punktu, cita starpā norādot tirgotāja tālruņa numuru un e-pasta adresi vai informāciju par citiem saziņas līdzekļiem, kas attiecas uz atteikuma paziņojuma nosūtīšanu, un attiecībā uz finanšu pakalpojumu līgumiem, kas noslēgti, izmantojot tiešsaistes saskarni, – informācija par Regulas (ES) .../... [*ievietot Digitālā taisnīguma akta numuru*] [*ievietot panta par atteikuma funkciju numuru*] pantā minētās atteikuma funkcijas esamību un atrašanās vietu.";

(12) direktīvas 16.e pantu svītro;

(13) direktīvas 29. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Ja dalībvalsts izmanto kādu no regulatīvajām iespējām, kas minētas 3. panta 4. punktā, 6. panta 7. un 8. punktā, 7. panta 4. punktā, 8. panta 6. punktā, 9. panta 1.a un 3. punktā, 16. panta otrajā un trešajā daļā, 16.a panta 2. un 9. punktā un 16.b panta 7. punktā, tā līdz 2025. gada 19. decembrim informē Komisiju par to, kā arī par visām turpmākām pārmaiņām."

(14) Direktīvas I pielikuma A daļā "Aizpildīšanas norādījumi" [6]. punktu aizstāj ar šādu:

Ja tas ir līgums par pakalpojumu sniegšanu vai elektrības, ūdens vai gāzes piegādi, ja vien tie nav laisti pārdošanā ierobežotā tilpumā vai noteiktā daudzumā, vai par centralizētu siltumapgādi, ievietojiet šādu tekstu: "Ja jūs esat pieprasījis sākt pakalpojumu sniegšanu/ūdens/gāzes/elektrības piegādi/centralizētu siltumapgādi [*nevajadzīgo svītrot*] atteikuma termiņa laikā, jūs maksāsiet tirgotājam samērīgu summu, kura salīdzinājumā ar pilnu līguma izpildi ir proporcionāla tam, kas ir izpildīts līdz brīdim, kad jūs mums paziņojāt par atteikšanos no šā līguma / jūs maksāsiet tirgotājam vidējo maksu par jūsu abonementa vienu mēnesi [*nevajadzīgo svītrot*]."

2. pants

Grozījumi Direktīvā 2002/58/EK

Direktīvas 13. pantam pievieno šādu 7. punktu:

"7. Šis pants neattiecas uz tirgotājiem, kas tiešās tirgvedības nolūkā adresē nevēlamus sakarus lietotājiem vai abonentiem, kuri ir patērētāji."

3. pants

1. Dalībvalstis vēlākais līdz [12 mēneši pēc stāšanās spēkā] pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas nepieciešami, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis tūlīt dara Komisijai zināmus minēto noteikumu tekstus.

   Tās piemēro minētos aktus no [12 mēneši pēc stāšanās spēkā].

   Kad dalībvalstis pieņem minētos tiesību aktus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

4. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

5. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

Eiropas Parlamenta vārdā –	*Padomes vārdā –*
priekšsēdētāja	*priekšsēdētājs*